

rører tiden til og med 12. alm. vurdering, og som nu er hvilende i medfør af bestemmelserne i statsejendomsskatteovens § 69, bortfalde ved fikseringen, bemærkes, at dette vil medføre uligheder i forbindelse med salg, der finder sted efter fikseringen. Købere af i øvrigt ensartede ejendomme med samme afgiftspligtige grundstigning ved 12. alm. vurdering kommer til at betale forskellig grundstigningsskyld, alt efter som deres sælger havde hel eller delvis fritagelse for den nævnte stigning eller ej. Såfremt det kan forudsættes, at den forskellige grundstigningsskyld tages i betragtning ved fastsættelse af købesummen, udlignes ganske vist forskellen mellem køberne, men under denne forudsætning fremkommer der i stedet for en forskelsbehandling af sælgerne, idet vedkommende, der har haft fritagelse, ved salget får lov til at indkassere værdistigningen. Tanken kan ikke anbefales, og fikseringsforslaget er derfor udformet med bibeholdelse af det gældende princip, at fritagelsen bortfalder efter salg.

I stedet for førnævnte foranstaltning kunne der derimod eventuelt rejses spørgsmål om helt at lade grundstigningsskylden bortfalde for 1- og 2-familieshusene (dog bortset fra dem, der har så stort areal, at udstykning til selvstændig bebyggelse kan ske). En sådan foranstaltning vil imidlertid have betydelige provenumæssige konsekvenser. Hvor betydelige konsekvenserne ville være, kan ikke siges nøjagtigt, da man ikke i statistikken har nogen opgørelse over, hvor meget afgiftspligtig grundstigning, der falder på 1- og 2-familieshuse, og hvor meget heraf, der er fritaget. Provenuet af grundstigningsskylden for 1961-62 altså på grundlag af 12. alm. vurdering androg ca. 53 mill. kr. Ved den nævnte foranstaltning vil provenuet i hvert fald nok blive mindre end 40 mill. kr. årligt.

7. Med hensyn til spørgsmålet om eventuelt at lade fikseringen ske med virkning fra et tidligere tidspunkt med deraf følgende tilbagebetaling skal først bemærkes, at en sådan foranstaltning vil medføre ikke ubetydelige teknisk-administrative vanskeligheder for oppebørselsmyndighederne, der skal forestå tilbagebetalingen. Der blev i 1961 foretaget ca. 96.000 vurderinger, i 1962 ca. 116.000 og i 1963 ca. 117.000. For et meget stort antal ejendomme må

oppebørselsmyndighederne således beregne tilbagebetalingsbeløbene og eventuelt rentegodtgørelse heraf termin for termin. Det vil yderligere komplicere arbejdet, at der i vidt omfang er sket ejerskifter. Det vil formentlig være tilfældet for ca. 100.000 ejendomme. Dernæst skal bemærkes, at en tilbagebetaling, som eventuelt skal omfatte årene 1962-63—1965-66 vil betyde en samlet udbetaling af meget betydelige beløb fra det offentlige. Provenuet af grundstigningsskylden, der som nævnt i 1961-62 på grundlag af 12. alm. vurdering udgjorde ca. 53 mill. kr., steg i 1962-63 til ca. 65 mill. kr. Selvom en del af stigningen hidrører fra bortfaldne § 69-fritagelser må hovedparten antages at skyldes omvurderingen i 1961. I 1963-64 er provenuet steget yderligere til ca. 82 mill. kr., hvoraf på tilsvarende måde hovedparten af stigningen må stamme fra omvurderinger i 1962. Selvom der som følge af bestemmelserne i loven af 1. maj 1964 om udskydelse af 13. alm. vurdering ikke fremkommer nær så stor stigning ved omvurderinger i 1963 og ingen ved omvurderingen i 1964, vil en tilbagebetaling for 4 år vedrørende 1961-vurderinger og 3 år vedrørende 1962-vurderinger betyde en tilbagebetaling af en størrelsesorden på ca. 70-80 mill. kr. Da kommunerne har oppebåret halvdelen af grundstigningsskylden, må disse derhos formentlig på samme måde skulle deltage i refusionen, altså med ca. 35-40 mill. kr., hvilket ville kunne påvirke deres udskrivning af indkomstskat, eventuelt i flere år.

Man kunne eventuelt i stedet overveje at lade fikseringsordningen træde i kraft med virkning for afgiftssvarelsen allerede fra 1. april 1965. Såfremt lovforslaget vedtages i løbet af efteråret, vil oppebørselsmyndighederne formentlig være i stand til at få fikseringsgrundlaget i orden til opkrævningen 1965-66. Under hensyn hertil har udvalget derfor udfærdiget fikseringsforslaget med en alternativ affattelse af ikrafttrædelsesbestemmelsen i forslaget § 2.

B.

Med hensyn til den foreslåede fikseringsordning skal først bemærkes, at forslaget herom fremtræder som forslag til lov om ændring i loven om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, i hvis afsnit